

Ljubljanski ZVON

Leposloven in znanstven list.

Izdajatelji:

Janko Kersnik, Fr. Levec, Jos. Stritar, dr. Ivan Tavčar.

LETO III.

V LJUBLJANI, 1. JANUVARIJA 1883.

ŠTEV. 1.

Č a s.

Kraljestvo je môje prostrano,
Kjé kônc njegôvih je mej?
Počtí nikjér mi ni dano,
Od vékov drvím se naprej.

Jaz videl sem zêmlje vstvarjánje
In rojstvo nebêskih svetóv,
Zrl prvo njih divno migljánje
In gledal razpád bom njihóv.

Zemljána jaz slednjega štèl sem,
Kar vek jih na vek je rodil,
Pri prvi zibelki bedèl sem,
In zadnjo bom krsto kropil.

Sezidal sem mesta, gradóve,
Gradove in mesta podrl,
Neštete rodil sem rodóve,
Rodóve neštete sem strl.

O, tudi moj novi oddelek
Pač raznih prinese daróv,
In mnogo izteše zibelek
In mnogo izkôplje grobóv!

Jaz gledal sem národov roje,
Njih bol in njih boj in radóst;
Zdaj boje in trude zrem tvoje,
In tvojo sladkóst in bridkóst.

Kot duh na perotí mogóčni
Nevidno nad tábo hitim,
Zdaj venec ti vijem poróčni,
A venec mrtvaški za njim.

S skrbmi razorávam ti čélo
In sejem bridkosti v srcé,
Spet zjásnim okó neveselo,
Obrišem pekóče solzé.

Zdaj cvetje, zdaj trnje bodeče
Iz mojih ti vzraste polján,
Popolne, neskáljene sreče
Pod solncem ne včaka zemlján.

S. Gregorčič.

